

[Merete Aarup]

Da det rent finansieringsmæssigt var en fordel at bygge selvejende institutioner frem for kommunale, oplevede vi en stærk forældreslæt omkring vuggestuer og børnehaver. I lokalområderne gik forældrene sammen og fik bygget en børnehave, eller medarbejderne fik virksomheden til at bygge en børnehave, men herefter blev de overtaget af kommunen, og nu er det kommunerne, der bygger. Lokalbefolkningen mistede en mulighed for at gøre en fælles indsats.

Dette lovforslag lukker derimod op, så forældrene atter kan få lov til at tage ansvaret for egne børn, mødes og arbejde sammen om en pasningsordning for deres børn, finde lokaler, bestemme åbningstider, ansætte personale og fastsætte forældrebetalingen.

Lovforslaget peger også på, at regeringen mener, at der er behov for at ændre fripladsgrænserne, men at spørgsmålet jo tages op i anden sammenhæng.

Vi tror, at alternative pasningsordninger kan være med til at give forældrene en børnepasningsplads, der passer til forældrenes arbejdstid og økonomi og dermed tager hensyn til børnene. Det er vigtigt, at politikerne har mod til at gå nye veje, tænke anderledes og smidiggøre lovgivningen, så de snærende bånd fjernes og forældre kan få valgmuligheder.

Der er ikke tale om discountløsninger, for der er ikke tale om stordrift, men netop små enheder. Vi kan ikke bygge os ud af ventelisterne, vi må gå nye veje, og kommunerne er jo også godt i gang. Vi finder det utrolig vigtigt, at der med kommunernes godkendelse hurtigt kan etableres en pasningsordning dér, hvor børnene bor, og som kan nedlægges, når børnene ikke mere har brug for ordningen. Man undgår en lang og omstændelig planlægning og byggeperiode.

Med hensyn til dagplejen mener vi, at det er en god idé, at der kan etableres på en måde i private hjem, og at børnegrupperne kan udvides op til 10 børn, når der er tale om flere godkendte dagplejemødre. Vi tror, der kan opstå nogle spændende miljøer, og at dagplejemødrene kan supplere hinanden.

Jeg vil godt understrege, at kommunen afgør, om de vil støtte, og at kommunalbestyrelsen har både ansvar og tilsyn med de pasningsordninger, der ydes støtte til. Hele børne- og ungdomsområdet bør ude i kommunerne være

samlet under den samme administration, så de små børns pasningsmuligheder, skole og fritid ses i en sammenhæng, og så et samarbejde på tværs af faggrænser kommer det enkelte barn til gode.

Vi mener, at lovforslaget er forbedret med den indsatte formålsbestemmelse, der understreger sammenhæng i børns hverdag, forebyggende arbejde for truede børnegrupper, forældrenes indflydelse ved selvstyre, børns udvikling og trivsel. Men der står også, at der skal lyttes til børn, ja, og det skal vi, og jeg tror, børnene ville sige: Mere tid sammen med mor og far.

Vi anbefaler lovforslaget til videre behandling i udvalget.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det lød på fru Merete Aarup, som om fru Merete Aarup ikke var klar over, der stadig væk er omkring 3.000 selvejende institutioner, hvor forældrene i mange af dem i hvert fald udgør bestyrelserne, og hvor forældrene er meget optaget af at gå ind i den daglige virksomhed i daginstitutionen. Det er jo ikke sådan, at alle de institutioner, vi har, er kommunale institutioner.

Men det, jeg egentlig gerne ville spørge fru Merete Aarup om, er: Er det rigtigt forstået, at de snærende bånd, som man gerne vil have lempet på, er dem, vi andre kalder rimelige løn- og ansættelsesvilkår, ordentlige og forsvarlige fysiske rammer omkring børn i dagtimerne. Er det ikke rigtigt forstået, fordi det er faktisk det, der fremgår af socialministerens svar på nogle af de her spørgsmål, at det er de to ting, der er så forfærdelig snærende. Er det dem, vi skal have løst op for?

Så vil jeg også godt spørge fru Merete Aarup, hvordan Det Konservative Folkeparti vil kunne sikre, at truede og handicappede børn kan komme ind i de kommunale puljeordninger, som jo meget vel kan blive organiseret på den måde, at 20 forældre med et både måske intellektuelt og økonomisk overskud slår sig sammen og får andel i en puljeordning. Tror fru Merete Aarup, at de vil være interesserede i at få handicappede og truede børn ind i deres veltrimmede børnegruppe? Det tror vi andre ikke. Vi er i hvert fald i tvivl om det, og vi vil ikke give grønt lys for den risiko, der ligger over for truede børn og handicappede børn, specielt ikke i disse berømte Lotz-tider.